

♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	■ מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
--	--

Talmud Navigator

יבמות-האשה רבה	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
נושאים על האנוסה ועל המפותרה.													■	צז.
האונס והמפתה על הנשואה - חייב.													■	צז.
נושא אדם אנוסת אביו ומפותרת אביו, אנוסת בנו ומפותרת בנו	[ת"ק]												♦ ■	צז.
אוסר באנוסת אביו ומפותרת אביו.	רבי יהודה:												♦ ■	צז.
תנינא להא דת"ר:													■ ◊	צז.
אנס אשה - מותר לישא בתה, נשא אשה - אסור לישא בתה.	[ת"ר]												■ ■ ◊	צז.
הנטען מן האשה - אסור באמה ובבתה ובאחותה.	ורמינהו:												■ † ◊	צז.
מדרבנן.													! ◊	צז.
וכל היכא דאיכא איסורא מדרבנן, תני נושאים לכתחלה?													‡ ◊	צז.
כי תנן מתניתין - לאחר מיתה.													! ◊	צז.
מנא הני מילי?													^	צז.
בכולן נאמר שכובה וכאן נאמר קיחה, לומר לך, דרך ליקוחין אסרה תורה.	דת"ר:												■ ! ◊	צז.
אלא מעתה, גבי אחותו דכתיב: (ויקרא כ') איש אשר יקח את אחותו בת אביו או בת אמו, הכי נמי דרך קיחה הוא דאסור, דרך שכובה שרי?	רב פפא לאביי:												‡ ◊	צז.
ליקוחין כתיבי בתורה סתם, הראוי לקיחה - קיחה, הראוי לשכיבה - שכובה.	א"ל: [אביי]												! ◊	צז.
אנס אשה מותר לישא בתה - מהכא, כתיב: (ויקרא י"ח) ערות בת בנך או בת בתך לא תגלה, הא בת בנה ידידה ובת בתה ידידה גלי, וכתבי: ערות אשה ובתה לא תגלה את בת בנה ואת בת בתה לא תקח, הא כיצד? כאן באונסין, כאן בנשואין.	רבא:												! ◊	צז.
איפוך אנא													‡	צז.
עריות שאר כתיבי בהו, בנשואין איכא שאר, באונסין ליכא שאר.													! ◊	צז.
רבי יהודה אוסר באנוסת אביו וכו'.													■	< צז.
מאי טעמא דרבי יהודה? דכתיב: (דברים כ"ג) לא יקח איש את אשת אביו ולא יגלה כנף אביו, כנף שראה אביו לא יגלה. וממאי דבאנוסה כתיב? דכתיב מעילויה דקרא: (דברים כ"ב) ונתן האישי השוכב עמה לאבי הנערה חמשים כסף.	רב גידל אמר רב:												■ ◊	צז.
ורבנן?													‡	צז.
אי הוה סמיך ליה - כדקאמרת, השתא דלא סמיך ליה - מיבעי ליה לכדרב ענן	[רבנן]												! ◊	צז.
בשומרת יבם של אביו הכתוב מדבר, ומאי כנף אביו? כנף הראוי לאביו לא יגלה.	דאמר רב ענן אמר שמואל:												■ ! ◊	צז.
ותיפוק ליה משום דודתן													‡ ◊	צז.
לעבור עליה בשני לאוין.													! ◊	צז.
ותיפוק ליה משום יבמה לשוק													‡ ◊	צז.
לעבור עליה בשלושה לאוין.													! ◊	צז.
ואיבעית אימא: לאחר מיתה.													! ◊	צז.
אח מאב ולא מאם והוא בעלה דאם ואנא בריתה דאנתתיה													○ ◊	צז:
דלא כר' יהודה דמתני'.	רמי בר חמא:												■	צז:

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ◌ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

יבמות-האשה רבה	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
אח הוא וברי הוא אחתיה אנא דהאי דדרינא אכתפאי												◊ ◌	צז:
משכחת לה בעובד כוכבים הבא על בתו.												■	צז:
שלמא לך ברי בת אחתיך אנא												◊ ◌	צז:
משכחת לה בעובד כוכבים הבא על בת בתו.												■	צז:
דלאי דדלו דוולא, ליפול בכו סתר פתר: דהאי דדרינא הוא בר ואנא ברת אחוה												◊ ◌	צז:
משכחת לה בעובד כוכבים הבא על בת בנו.												■	צז:
בייא בייא מאח, והוא אב והוא בעל והוא בר בעל, והוא בעלה דאם ואנא ברתה דאיתתיה, ולא יהיב פיתא לאחוה יתמי בני ברתיה												◊ ◌	צז:
משכחת לה בעובד כוכבים הבא על אמו והוליד ממנה בת, וחזר ובא על אותה בת, וחזר זקן ובא עליה והוליד ממנה בנים.												■	צז:
אנא ואת אחי, אנא ואבוכך אחי, אנא ואמך אחי												◊ ◌	צז:
משכחת לה בעובד כוכבים הבא על אמו והוליד ממנה שתי בנות, וחזר ובא על אחת מהן והוליד ממנה בן, וקריא ליה אחתיה דאימא וקאמרה ליה הכי.												■	צז:
אנא ואת בני אחי, אנא ואבוכך בני אחי, אנא ואמך בני אחי												◊ ◌	צז:
הא בהיתירא נמי משכחת לה, כגון ראובן שיש לו שתי בנות, ואתא שמעון ונסב חדא מינייהו ואתא בר לוי ונסב חד מינייהו, וקאמר ליה בריה דשמעון לבר בריה דלוי.												■	צז:
הגיורת שנתגיירו בניה עמה - לא חולצין ולא מייבמין, אפילו הורתו של ראשון שלא בקדושה ולידתו בקדושה, והשני הורתו ולידתו בקדושה.												■	צז:
וכן שפחה שנשתחררו בניה עמה.												■	צז:
בני יודן אמתא אשתחררו, שרא להו רב אחא בר יעקב למינסב נשי דהדידי.	[רב אחא בר יעקב]											◊ ◌	צז:
והא רב ששת אסך	אמר ליה רבא: [רב ששת]											◊ ◌	צז:
הוא אסר ואנא שרינא.	א"ל: [רב אחא בר יעקב]											!	צז:
מן האב ולא מן האם - כ"ע פליגי דשרי, מן האם ולא מן האב - כ"ע לא פליגי דאסיר, כי פליגי - מן האב ומן האם, מאן דשרי - בתר אבא שדינן, דהא בני פלניא קרו להו.												◊ ◌	צז:
ורב ששת?												◌	צז:
קרו להו נמי בני פלונית.	[רב ששת]											!	צז:
פליג רב אחא בר יעקב אפילו באהין מן האם, ומ"ט? גר שנתגייר - כקטן שנולד דמי.	איכא דאמר:											◊ ◌	צז:
הגיורת שנתגיירו בניה עמה - לא חולצין ולא מייבמין	תנן:											◊ ◌	צז:
מ"ט? לאו משום דאסיר?												◌	צז:
לא, דאינה בתורת חליצה וייבום, ושריא לעלמא, ואינהו נמי שרו.												!	צז:
והא קתני אפילו אי אמרת בשלמא אסירי, היינו דקתני אפילו, דאע"ג דראשון הורתו שלא בקדושה ולידתו בקדושה, והשני הורתו ולידתו בקדושה וכשתי אמהות דמו, אפילו הכי אסירי אלא אי אמרת שרו, מאי אפילו?												◌	צז:
דאע"ג דתרוייהו לידתן בקדושה, ואתי לאיחלופי בישראל, אפ"ה שרי.												!	צז:
הכי נמי מסתברא דשרו, דקתני אפילו אי אמרת בשלמא שרו, היינו דקתני אפילו, דאע"ג דתרוייהו לידתן בקדושה דאתי לאיחלופי בישראל, אפ"ה שרו אלא אי אמרת אסירי, מאי אפ"ה?	איכא דאמרי:											◊ ◌	צז:
דאע"ג דראשון הורתו שלא בקדושה ולידתו בקדושה, והשני הורתו ולידתו בקדושה, דכשתי אמהות דמי, אפילו הכי אסירי.												!	צז:
שני אחים תאומים גרים, וכן משוחררים - לא חולצין ולא מייבמין, ואין חייבין משום אשת אח	ת"ש:											◊ ◌	צז:

<p>disputants-חולקים ♦</p> <p>◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review</p> <p>< מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment</p> <p>○ מעשה-story</p> <p>key-מקרא:</p>	<p>מימרא-statement ■</p> <p>⊗ קושיא-challenge</p> <p>^ שאלה-question</p> <p>! תירוץ-answer</p> <p>ראיה-proof ■</p>
--	--

Talmud Navigator

יבמות-האשה רבה	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	
היתה הורתן שלא בקדושה ולידתן בקדושה - לא חולצין ולא מייבמין, אבל חייבין משום אשת אח										⊗													צז:
היתה הורתן ולידתן בקדושה - הרי הן כישראל לכל דבריהן										⊗													צז:
אין חייבין משום אשת אח	קתני מיהת:									⊗													צז:
חיובא ליכא, הא איסורא איכא										⊗													צז:
ה"ה דאפילו איסורא נמי ליכא, ואידי דבעי למיתני סיפא אבל חייבין, תנא נמי רישא אין חייבין.										!													צח:
הא דאמר רבנן אין אב למצרי, לא תימא משום דשטופי בזמה, דלא ידיע, אבל ידיע - חיישין, אלא אפילו ידיע נמי לא חיישין, דהא שני אחין תאומים, דטפה אחת היה ונחלקה לשנים, וקתני סיפא: לא חולצין ולא מייבמין, ש"מ אפקורי אפקריה רחמנא לזרעיה, דכתיב: (יחזקאל כ"ג) בשר חמורים בשרם וזרמת סוסים זרמתם.	רבא:									⊗													צח:
מעשה בניפטיים הגר שנשא אשת אחיו מאמו, ובא מעשה לפני חכמים, ואמרו: אין אישות לגר	ת"ש, דאמר רבי יוסי:									⊗													צח:
ואלא גר דקדיש, ה"נ לא תפסי בה קדושין										⊗													צח:
אלא אימא: אין איסור אשת אח לגר										⊗													צח:
מאי לאו דנסבא אח כשהוא גר										⊗													צח:
לא, דנסבא כשהוא עובד כוכבים.										!													צח:
כשהוא עובד כוכבים, מאי למימרא?										⊗													צח:
מהו דתימא, ליגזור כשהוא עובד כוכבים אטו כשהוא גר, קמ"ל.										!													צח:
כשהלכתי לכרכי הים, מצאתי גר אחד שנשא אשת אחיו מאמו	ת"ש, דאמר בן יאסיין:									⊗													צח:
אמרתי לו: בני, מן הרשך?										⊗													צח:
אמר לי: הרי אשה ושבעה בניה, על ספסל זה ישב ר' עקיבא ואמר שני דברים: גר נושא אשת אחיו מאמו, ואמר: (יונה ג') ויהי דבר ה' אל יונה שנית לאמר - שנית דברה עמו שכינה, שלישית לא דברה עמו שכינה										⊗													צח:
גר נושא אשת אחיו מאמו	קתני מיהת:									⊗													צח:
מאי לאו דנסבא אחיו כשהוא גר										⊗													צח:
לא, דנסבא כשהוא עובד כוכבים.										!													צח:
מאי למימרא?										⊗													צח:
מהו דתימא, נגזור כשהוא עובד כוכבים אטו כשהוא גר, קמ"ל.										!													צח:
ומי מהימן?										⊗													צח:
כל תלמיד חכם שמורה הלכה ובא, אם קודם מעשה אמרה - שומעין לו, ואם לאו - אין שומעין לן	והאמר ר' אבא אמר רב הונא אמר רב:									⊗													צח:
איבעית אימא: מורה ובא היה										!													צח:
ואיבעית אימא: משום דקאמר הרי אשה ושבעה בניה										!													צח:
ואיבעית אימא: שאני הכא, דקאמר מעשה אחרינא בהדה.										!													צח:
ויהי דבר ה' אל יונה שנית לאמר - שנית דברה עמו שכינה, שלישית לא דברה עמו.	אמר מר:									⊗													צח:
והא כתיב: (מלכים ב' י"ד) הוא השיב את גבול ישראל מלבא חמת עד ים הערבה כדבר ה' אשר דבר ביד עבדו יונה בן אמתי הנביא										⊗													צח:
על עסקי נינוה קאמר.	רבינא:									!													צח:

disputants-חולקים ♦
central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה ◊
insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת <
story-מעשה O

מימרא-statement ■
challenge-קושיא †
question-שאלה ^
answer-תירוץ !
proof-ראיה ■

מקרא-key:

Talmud Navigator

יבמות-האשה רבה	מאן דאמר	כ	י	ט	ז	ו	ה	ד	ג	ב	א
מימרא	מאן דאמר										
הכי קאמר: כדבר ה' אשר דבר ביד עבדו הנביא, כשם שנהפך לנינוה מרעה לטובה, כך בימי ירבעם בן יואש נהפך להם לישראל מרעה לטובה.	רב נחמן בר יצחק:								!	◊	צה:
גושה ליתנה בקודשה הדרתה שלא בקודשה שלו שאר האם זאין לו שאר האב כיצד? נשא אחותו מן האם - יוציא, מן האב - יקיים, אחות האב מן האם - יוציא, מן האב - יקיים, אחות האם מן האם - יקיים	ת"ש:								†	◊	צה:
מן האב - רבי מאיר אומר: יוציא	[רבי מאיר]								♦	†	◊
יקיים	חכמים:								♦	†	◊
כל ערוה שהיא משום שאר האם - יוציא, משום האב - יקיים	שהיה רבי מאיר אומר:								■	†	צה:
ומותר באשת אחיו ובאשת אחי אביו, ושאר כל העריות מותרות לו - לאיתוויי אשת האב									■	†	◊
נשא אשה ובתה - כונס אחת ומוציא אחת, לכתחלה לא יכנס									■	†	◊
מתה אשתו - מותר בחמותו									■	†	◊
אסור בחמותו	ואיכא דתני:								■	†	◊
מותר באשת אחיו	קתני מיהת:								■	†	◊
מאי לאו דנסבה אחיו כשהוא גר									†		צה:
לא, דנסבה כשהוא עובד כוכבים.									!	◊	צה:
מאי למימרא?									†		צה:
מהו דתימא, ליגזור כשהוא עובד כוכבים אטו כשהוא גר, קמ"ל.									!	◊	צה:
נשא אשה ובתה - כונס אחת ומוציא אחת, לכתחלה לא יכנס.	אמר מר:								■	◊	< צה:
השתא אפוקי מפיק, לכתחלה מיבעיא?									†		צה:
התם קאי, והכי קאמר: הך דאמור רבנן יקיים, לכתחלה לא יכנס.									!	◊	צה:
מתה אשתו - מותר בחמותו									■	◊	< צה:
אסור בחמותו.	ואיכא דתני:								■	◊	< צה:
חדא כר' ישמעאל, וחדא כר' עקיבא									■	◊	צה:
מאן דאסר - כר' ישמעאל									■		צה:
חמותו לאחר מיתה באיסורא קיימא	דאמר: [רבי ישמעאל]								■	◊	צה:
וגבי גר גזרו ביה רבנן									■		צה:
ומאן דשרי - כרבי עקיבא									■		צה:
חמותו לאחר מיתה קלש ליה איסורא	דאמר: [רבי עקיבא]								■	◊	צה:
וגבי גר לא גזרו ביה רבנן.									■		צה:
חמש נשים שנתערבו ולדותיהן, הגדילו התערובות ונשאו נשים ומתו - ארבעה חולצין לאחת ואחד מייבם אותה, הוא ושלושה חולצין לאחת ואחד מייבם, נמצאו ארבע חליצות וייבום לכל אחת ואחת.									■	◊	צה:
ודוקא מיחליץ והדר יבומי, אבל יבומי ברישא לא, דקפגע ביבמה לשוק.									■	◊	צה:
מאי הוא ושלושה חולצין לאחת?									†	◊	צה:
דלא תימא ליבמינהו חד לכולהו, אלא כל חד וחד מייבם חדא דלמא מתרמיא ליה דידיה.									!	◊	צה:

<p>disputants-חולקים</p> <p>◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review</p> <p>< מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment</p> <p>○ מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>מימרא-statement</p> <p>⚡ קושיא-challenge</p> <p>^ שאלה-question</p> <p>! תירוץ-answer</p> <p>ריאה-proof</p>
--	--

יבמות-האשה רבה		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
מימרא	מאן דאמר											
מקצתן אחין ומקצתן שאין אחין. האחין חולצין, ושאין אחין מייבמין.	תנו רבנן:										◊	צח:
מאי קאמר?											^	צח:
הכי קאמר: מקצתן אחין מן האב ומקצתן אחין מן האם - אחין מן האם חולצין, ואחין מן האב מייבמין.	רב ספרא:										!	צח:
מקצתן כהנים ומקצתן שאינן כהנים - כהנים חולצין, שאינן כהנים מייבמין.											!	צח:
מקצתן כהנים ומקצתן אחין מן האם - אלו ואלו חולצין ולא מייבמין.											!	צח:
יש חולץ לאמו מספק, לאחותו מספק, לבתו מספק.	תנו רבנן:										◊	צט:
כיצד? אמו ואשה אחרת ולהן שני זכרים, וחזרו וילדו שני זכרים במחבא, ובא בנה של זו ונשא אמו של זה ובנה של זו נשא אמו של זה, ומתו בלא בנים - זה חולץ לשתייהן וזה חולץ לשתייהן, נמצא כל אחד ואחד חולץ לאמו מספק.											■	צט:
לאחותו מספק כיצד? אמו ואשה אחרת שילדו שתי נקבות במחבא, ובאו אחיהן שלא מאותה האם ונשאום, ומתו בלא בנים - חולץ לשתייהן, נמצא חולץ לאחותו מספק.											■	צט:
לבתו מספק כיצד? אשתו ואשה אחרת שילדו שתי נקבות במחבא, ובאו אחיהן ונשאום, ומתו בלא בנים - זה חולץ לבתו מספק, וזה חולץ לבתו מספק.											■	צט:
איש ואשה פעמים שמולדין חמש אומות.	תניא, היה ר"מ אומר:										◊	צט:
כיצד? ישראל שלקח עבד ושפחה מן השוק, ולהן שני בנים ונתגייר אחד מהן - נמצא אחד גר ואחד עובד כוכבים											■	צט:
הטבילן לשם עבדות ונוקקו זה לזה - הרי כאן גר, ועובד כוכבים, ועבד											■	צט:
שחרר את השפחה ובא עליה העבד - הרי כאן גר, ועובד כוכבים, ועבד, וממזל											■	צט:
שחרר שניהם והשיאן זה לזה - הרי כאן גר, ועובד כוכבים, ועבד, וממזר, וישראל.											■	צט:
מאי קמ"ל?											^	צט:
עובד כוכבים ועבד הבא על בת ישראל - הולד ממזר.											!	צט:
יש מוכר את אביו להגבות אמו כתובתה. כיצד? ישראל לקח עבד ושפחה מן השוק ולהם בן, ושחרר את השפחה ונשאה, ועמד וכתב כל נכסיו לבנה - נמצא זה מוכר את אביו להגבות לאמו כתובתה.	ת"ר:										◊	צט:
מאי קא משמע לן?											^	צט:
כולה רבי מאיר היא, ועבדא מטלטלי, ומטלטלי משתעבדי לכתובה.											!	צט:
ואיבעית אימא, הא קמשמע לן: עבדא כמקרקע דמי.											!	צט:
האשה שנתערב ולדה בולד כלתה, הגדילו התערבות ונשאו נשים ומתו - בני הכלה חולצין ולא מייבמין, שהוא ספק אשת אחיו ספק אשת אחי אביו, בני הזקנה או חולצין או מייבמין, שספק אשת אחיו ואשת בן אחיו											■	מ
מתו הכשרים, התערבות לבני הזקנה - חולצין ולא מייבמין, שהוא ספק אשת אחיו ואשת אחי אביו, לבני הכלה - אחד חולץ ואחד מייבם.											■	צט:
כנת שנתערב ולדה בולד שפחתה - הרי אלו אוכלים בתרומה, וחולקין חלק אחד בגורן, ואינן מטמאין למתים, ואינן נושאין נשים בין כשרות בין פסולות											■	צט:
הגדילו התערבות ושחררו זה את זה - נושאין נשים ראויות לכהונה, ואינן מטמאין למתים, ואם נטמאו - אינן סופגין הארבעים, ואינן אוכלין בתרומה, ואם אכלו - אינן משלמין קרן וחומש, ואינן חולקין על הגורן, ומוכרין את התרומה והדמים שלהן, ואינן חולקין בקדשי המקדש, ואינן נותנים להם קדשים, ואין מוציאין שלהם מידיהם, ופטורין מן הזרוע ומן הלחיים ומן הקיבה, ובכורו יהא רועה עד שיסתאב ונותנין עליו חומרי כהנים וחומרי ישראלים.											■	צט:
מתו הכשרים וכו'.											■	ג
אלא הנך משום דאיכרוב לה הוה להו פסולין?											⚡	צט:
אימא: ומתו הודאין.	רב פפא:										◊	צט:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ‡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

יבמות-האשה רבה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
לבני הכלה - אחד חולץ וכו'.												■	צט:
דוקא מיחלץ והדר יבומי, אבל יבומי ברישא לא, דקפגע ביבמה לשוק.												◇	צט:
כהנת שנתערב וכו'.												■	צט:
חלק אחד, פשיטא												‡	צט:
אימא: חלק כאחד.												◇	צט:
תנן כמ"ד: אין חולקין תרומה לעבד אא"כ רבו עמו												■	צט:
אין חולקין תרומה לעבד אא"כ רבו עמו, דברי ר' יהודה	דתניא: [רבי יהודה]											◇	צט:
יכול שיאמר: אם כהן אני תנו לי בשביל עצמי, ואם עבד כהן אני תנו לי בשביל רבי	רבי יוסי:											◇	צט:
במקומו של ר' יהודה היו מעלין מתרומה ליוחסין, במקומו של ר' יוסי לא היו מעלין מתרומה ליוחסין.												■	צט:
מימי לא העדתי אלא עדות אחד, והעלו עבד לכהונה על פי	תניא, אמר רבי אלעזר בר צדוק:											◇	צט:
העלו ס"ד? השתא בהמתן של צדיקים אין הקב"ה מביא תקלה על דין, צדיקים עצמן לא כ"ש												‡	צט:
אלא אימא: בקשו להעלות עבד לכהונה על פי												◇	צט:
חזא באתריה דר' יוסי, ואזל ואסהיד באתריה דרבי יהודה.												○	צט:
עשרה אין חולקין להם תרומה בבית הגרנות, ואלו הן: חרש, שוטה, וקטן, טומטום, ואנדרוניוס, והעבד, והאשה, והערל, והטמא, ונושא אשה שאינה הוגנת לו	ת"ר:											◇	צט:
וכולן משגרין להם לבתיהם, חוץ מטמא ונושא אשה שאינה הוגנת לו.												◇	צט:
בשלמא חרש שוטה וקטן - לאו בני דיעה נינהו, טומטום ואנדרוניוס - נמי בריה בפני עצמה נינהו, עבד - נמי דלמא אתי לאסוקי מתרומה ליוחסין, ערל וטמא - משום דמאיסי, נושא אשה שאינה הוגנת לו - משום קנסא, אלא אשה מאי טעמא לא?												‡	צט:
פליגי בה רב פפא ורב הונא בריה דרב יהושע												!	ק.
משום גרושה	חד: [רב פפא/רב הונא בריה דרב יהושע]											◇	ק.
משום יחוד.	וחד: [רב פפא/רב הונא בריה דרב יהושע]											◇	ק.
מאי בינייהו?												^	ק.
איכא בינייהו: בי דרי דמקרב למתא ולא שכחי בהו אינשי אי נמי, דמרחק ושכחי בה אינשי.												!	ק.
וכולן משגרין להם לבתיהן, חוץ מטמא ונושא אשה שאינה הוגנת לו.												■	ק.
אבל ערל משגרין ליה												◇	ק.
מאי טעמא?												^	ק.
משום דאניס												!	ק.
טמא נמי הא אניס												‡	ק.
האי נפיש אונסיה, והאי לא נפיש אונסיה.												!	ק.
העבד והאשה - אין חולקין להם תרומה בבית הגרנות, ובמקום שחולקין - נותנין לאשה תחלה ופטרין אותה מיד.	תנו רבנן:											◇	ק.
מאי קאמר?												‡	ק.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- key-מקרא:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
--	---

Talmud Navigator

יבמות-האשה רבה		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מימרא	מאן דאמר										
הכי קאמר: במקום שחולקין מעשר עני - נותנין לאשה תחלה, מ"ט? משום זילותא.										!	◇
מרישא כי הוּו אתו גברא ואתתא לדינא קמאי, הוּו שרינא תיגרא דגברא ברישא, אמינא דמייחב במצות, כיון דשמענא להא, שרינא תיגרא דאתתא ברישא, מ"ט? משום זילותא.	רבא:									■	
הגדילו התערובות וכו'.											■
שיחררו, אי בעי אין, אי לא בעי לא, ואמאי? לישא שפחה אינו יכול, בת חורין אינו יכול										?	
אימא: כופין אותן ומשחררין זה את זה.	רבא:									■	◇
נותנין עליהם חומרי וכו'.											■
למאי הלכתא?										^	
למנחתם, נקמצת כמנחת ישראל, ואינה נאכלת כמנחת כהנים. הא כיצד? הקומץ קרב בעצמו, והשירים קריבין בעצמן.	רב פפא:									!	◇
איקרי כאן: כל שממנו לאישים הרי הוא בכל תקטירן										?	◇
דמטיק להו לשום עצים, כר' אלעזר	ר יהודה בריה דרבי שמעון בן פזי:									!	
לריח ניחוח אי אתה מעלה, אבל אתה מעלה לשום עצים.	דתניא, רבי אלעזר:									!	◇
הניחא לר' אלעזר, אלא לרבנן מאי איכא למימר?										?	
דעביד לה כר' אלעזר ברבי שמעון										!	◇
הקומץ קרב לעצמו, והשירים מתפורין על בית הדשן	דתניא, ר' אלעזר בר' שמעון:									!	◇
ואפילו רבנן לא פליגי עליה דרבי אלעזר ברבי שמעון - אלא במנחת חוטא של כהנים, דבת הקרבה היא, אבל הכא אפי' רבנן מודו.										!	◇
מי שלא שהתה אחר בעלה שלשה חדשים ונשאת וילדה, ואין ידוע אם בן תשעה לראשון אם בן שבעה לאחרון, היו לה בנים מן הראשון ובנים מן השני - חולצין ולא מייבמין, וכן הוא להם - חולץ ולא מייבם. היו לו אחים מן הראשון ואחים מן השני שלא מאותה האם - הוא חולץ ומייבם, והם - אחד חולץ ואחד מייבם.											■
היה אחד ישראל ואחד כהן - נושא אשה ראויה לכהן, ואין מטמא למתים, ואם נטמא - אינו סופג את הארבעים, אינו אוכל בתרומה, ואם אכל - אינו משלם קרן וחומש, ואינו חולק על הגורן, ומוכר התרומה והדמים שלו, ואינו חולק בקדשי הקדשים, ואין נותנין לו את הקדשים, ואין מוציאין את שלו מידו, ופטור מן הזורע והלחיים והקובה, - ובכורו יהא רועה עד שיסתאב, ונותנין עליו חומרי כהנים וחומרי ישראלים.											■
היו שניהם כהנים - הוא אונן עליהם והם אוננים עליו, הוא אינו מטמא להם והם אינו מטמאים לו, הוא אינו יורש אותן אבל הם יורשין אותו											■
ופטור על מכתו ועל קללתו של זה ושל זה											■
עולה במשמרו של זה ושל זה ואינו חולק											■
אם היו שניהם במשמר אחד - נוטל חלק אחד.											■
דוקא מיחלץ והדר יבומי, אבל יבומי ברישא לא, דקא פגע ביבמה לשוק.											■
עשרה כהנים עומדים ופירש אחד מהם ובעל - הולד שתוקי.	שמואל:										■
מאי שתוקי?											^
אלימא שמשקין אותו מנסכי אביו											!
פשיטא, מי ידעינן אבוא מנו?											?
אלא שמשקין אותו מדין כהונה מאי טעמא? אמר קרא: (במדבר כ"ה) והיתה לו ולזרעו אחרי, בעינן זרעו מיוחס אחרי וליכא.										!	◇
אלא מעתה, גבי אברהם דכתיב: (בראשית י"ז) להיות לך לאלהים ולזרעך אחריך, התם מאי קא מזהר ליה רחמנא?	מתקיף לה רב פפא:									?	◇

<p>disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>מימרא-statement ■ ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
---	--

יבמות-האשה רבה		מאן דאמר		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ		
הכי קאמר ליה: לא תנסב עובדת כוכבים ושפחה, דלא ליזיל זרעך בתרה.				!	◇	ק:
ראשון ראוי להיות כהן גדול	מיתיבי:			⚡	◇	ק:
והא בעינן זרעו מיוחד אחריו וליכא				⚡		ק:
זרעו מיוחס אחריו דרבנן, וקרא אסמכתא בעלמא, וכי גזור רבנן - בזנות, בנשואין לא גזור רבנן.				!	◇	ק:
ובזנות מי גזור רבנן?				⚡		ק:
מי שלא שהתה אחר בעלה שלשה חדשים ונשאת וילדה	והתנן:			⚡	◇	ק:
מאי אחר בעלה?				⚡		ק:
אילימא אחר מיתת בעלה				!	⚡	ק:
הוא אונן עליהם והם אוננים עליו	אימא סיפא:			⚡	⚡	ק:
בשלמא הוא אונן עליהם משכחת לה - בנשואין דשני וליקוט עצמות דקמא, אלא הם אוננים עליו היכי משכחת לה? קמא הא מית ליה				⚡	⚡	ק:
ואלא בגרושה, ומאי אחר בעלה? אחר גט בעלה,				!	⚡	ק:
הוא אין מטמא להם והם אינן מטמאין לו	אימא סיפא:			⚡	⚡	ק:
בשלמא הן אין מטמאין לו - לחומרא, דכל חד וחד דלמא לאו בריה הוא, אלא הוא אין מטמא להם אמאי? בשלמא לשני לא ליטמי ליה, אלא לראשון ליטמי ליה ממה נפשך, אי בריה הוא - שפיר קא מטמא ליה, ואי בר בתרא הוא - שפיר קא מטמא ליה, דחלל הוא				⚡	⚡	ק:
אלא לאו בזנות, ומאי אחר בעלה? אחר בוועלה				⚡	⚡	◇
עולה במשמר של זה ושל זה	וקתני סיפא:			⚡	⚡	◇
ותיובתא דשמואל				⚡		ק:
אמר רב שמעיא: בממאנת.				!	◇	ק:
ממאנת מי קא ילדה?				⚡		ק:
שלש נשים משמשות במוך: קטנה, מעוברת, ומניקה קטנה - שמא תתעבר ותמות, מעוברת - שמא תעשה עוברת סנדל, מניקה - שמא תגמול את בנה וימות	והתני רב ביבי קמיה דרב נחמן:			⚡	◇	ק:
ואיזו היא קטנה?				⚡		ק:
מבט אחת עשרה שנה ויום אחד עד בת שתיים עשרה שנה ויום אחד, פחות מיכן או יתר על כן - משמשת כדרכה והולכת, דברי רבי מאיר	[רבי מאיר]			⚡	◇	ק:
אחת זו ואחת זו - משמשת כדרכה והולכת, ומן השמים ירחמו, שנאמר: (תהלים קט"ז) שומר פתאים ה'	חכמים:			⚡	◇	ק:
משכחת לה בקידושי טעות, וכדבר יהודה אמר שמואל				!	◇	ק:
(במדבר ה') והיא לא נתפשה אסורה, הא נתפשדה מותרת, ויש לך אחרת שאף על פי שלא נתפשה מותרת, ואי זו? זו שקדושיה קידושי טעות, שאפילו בנה מורכב לה על כתפה - ממאנת והולכת לה.	דאמר רב יהודה אמר שמואל משום רבי ישמעאל:			!	◇	ק:
היו שניהם כהנים וכו'.					■	<
הכה זה וחזר והכה זה, קלל זה וחזר וקלל זה, קלל שניהם בבת אחת, הכה שניהם בבת אחת - חייב	תנו רבנן: [ת"ק]			⚡	■	קא:
בבת אחת - חייב, בזה אחר זה - פטור.	רבי יהודה:			⚡	■	קא:
פטור בבת אחת	והתניא, רבי יהודה:			⚡	◇	קא:
תרי תנאי אליבא דרבי יהודה.				!	◇	קא:

disputants-חולקים ◇ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה < insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה	statement-מימרא ⚡ challenge-קושיא ^ question-שאלה ! תירוץ-answer ■ proof-ראיה
--	--

יבמות-האשה רבה		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ															
מימרא	מאן דאמר																
מאי טעמא דמאן דפטר?													^	קא.			
נאמר ברכה למטה ונאמר ברכה למעלה, מה למעלה שאין בה שותפות, אף למטה שאין בה שותפות, ואיתקש הכאה לקללה.	רבי חנינא:												!	◇	קא.		
ועולה במשמרו וכו'.														■	<	קא.	
וכי מאחר דאינו חולק, למה עולה?														⚡		קא.	
למה עולה? האמר: בעינא דניעביד מצוה														!		קא.	
אלא עלה לא קתני אלא עולה בעל כרחו?														⚡	◇	קא.	
משום פגם משפחה.	רב אחא בר חנינא אמר אביי אמר רבי אסי אמר ר' יוחנן:													!	◇	קא.	
ואם היו שניהם במשמר כו'.															■	<	קא.
מאי שנא שני משמרות דלא? דאזיל להא משמרה ומדחו ליה, ואזיל להא משמרה ומדחו ליה, משמר אחד נמי אזיל להאי בית אב ומדחו ליה															⚡		קא.
הכי קאמר: אם היו שניהם משמר אחד ובית אב אחד - נוטל חלק אחד.	רב פפא:														■	◇	קא.
הדרן עלך נושאים על האנוסה																◇	

central point for summary and review- חזרה וסיכום insertion of an earlier segment- קודמת story- מעשה מקרא-key:	disputants- חולקים	statement- מימרא
	challenge- קושיא	question- שאלה
	answer- תירוץ	proof- ראיה

מילות-מצות חליצה	מאן דאמר	Talmud Navigator										
מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
מצות חליצה בשלשה דיינין, ואפילו שלשתן הדיוטות.											■	קא.
חליצה במנעל - חליצתה כשרה, באנפיליא - חליצתה פסולה.											■	קא.
בסנדל שיש לו עקב - כשר, ושאין לו עקב - פסול.											■	קא.
מן הארכובה ולמטה - חליצה כשרה, מן הארכובה ולמעלה - חליצה פסולה.											■	קא.
חליצה בסנדל שאין שלו, או בסנדל של עץ, או בשל שמאל בימין - חליצה כשרה.											■	קא.
חליצה בגדול שהוא יכול להלוך בו, או בקטן שהוא חופה את רוב רגלו - חליצתה כשרה.											■	קא.
ומאחר דאפילו שלשה הדיוטות, דיינין למה ליה?											¿	קא.
הא קמ"ל, דבעינן בשלשה שיודעים להקרות כעין דיינים.											¿	קא.
תנינא להא דתנו רבנן:											■	קא.
מצות חליצה - בשלשה שיודעין להקרות כעין דיינים	[תנו רבנן][ת"ק]										■	קא.
בחמשה.	רבי יהודה:										■	קא.
מ"ט דת"ק?											^	קא.
זקנים - שנים, ואין בית דין שקול, מוסיפין עליהן עוד אחד - הרי כאן שלשה.	דתניא:										■	קא.
ור' יהודה?											^	קא.
זקני - שנים, זקנים - שנים, ואין בית דין שקול, מוסיפין עליהן עוד אחד - הרי כאן ה'.	[רבי יהודה]										!	קא.
ות"ק, האי זקני מאי עביד ליה?											¿	קא.
מיבעי ליה לרבוויי אפילו שלשה הדיוטות.	[ת"ק]										!	קא.
ורבי יהודה, הדיוטות מנא ליה?											¿	קא.
נפקא ליה מלעיני	[רבי יהודה]										!	קא.
לעיני - פרט לסומים	דאמר רב:										■	קא.
ומדאיצטריך לעיני למעוטי סומים, ש"מ דאפילו הדיוטות, דאי סלקא דעתך סנהדרין בעינן, למה לי למעוטי סומין? מדתני רב יוסף נפקא											!	קא.
כשם שב"ד מנוקים בצדק, כך ב"ד מנוקים מכל מום, שנאמר: (שיר השירים ד) כולך יפה רעיתי ומום אין בך.	דתני רב יוסף:										■	קא.
ואידך, ההוא לעיני מאי עביד ליה?											¿	קא:
ההוא לכדרבא הוא דאתא	[ת"ק]										!	קא.
צריכי דייני למהיזוי רוקא דקא נפיק ממומא דיבמה, דכתיב: לעיני הזקנים וירקה.	דאמר רבא:										■	קא.
ואידך נמי מיבעי ליה לכדרבא											¿	קא.
אין ה"נ.											!	קא.
ואלא הדיוטו' מנא ליה?											¿	קא.
נפקא מבישראל, ישראל כל דהו.	[רבי יהודה]										!	קא.
ואידך, האי ישראל מאי עביד ליה?											¿	קא.

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

יבמות-מצות חליצה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	
מיבעי ליה לכדתני רב שמואל בר יהודה:	[ת"ק] !	◇																				קא:
בישראל - בב"ד של ישראל ולא בב"ד של גרים.	[רב שמואל בר יהודה] ! ■	◇																				קא:
ואידך?	⚡																					קא:
בישראל אחרינא כתיב.	[רבי יהודה] !	◇																				קא:
ואידך?	⚡																					קא:
מיבעי ליה לכדתניא א"ר יהודה:	[ת"ק] !	◇																				קא:
פעם אחת היינו יושבין לפני רבי טרפון, ובאה יבמה לחלוץ, ואמר לנו: ענו כולכם חלוץ הנעל.	[תניא א"ר יהודה] !	◇																				קא:
ואידך?	⚡																					קא:
מונקרא נפקא.	[רבי יהודה] !	◇																				קא:
אלא מעתה, וקראו - שנים, ודברו - שנים, הכי נמי לר' יהודה הרי כאן תשעה, לרבנן הרי כאן שבעה	⚡	◇																				קא:
הוא מיבעי ליה לכדתניא	!																					קא:
וקראו לו - ולא שלוחם, ודברו אליו - מלמד שמשיאין לו עצה ההוגנת לו, שאם היה ילד והיא זקנה, הוא זקן והיא ילדה, אומרים לו: מה לך אצל ילדה, מה לך אצל זקנה, כלך אצל שכמותך ואל תכניס קטטה לתוך ביתך.	[תניא] ! ■	◇																				קא:
הלכה: חליצה בשלשה, הואיל וסתם לן תנא כוותיה.	רבא אר"נ:	◇	■																			קא:
אי הכי, מיאון נמי	רבא לר"נ:		⚡																			קא:
המיאון והחליצה - בשלשה	דתנן:		⚡	■																		קא:
וכ"ת הכי נמי	!																					קא:
מיאון - בית שמאי אומרים: בב"ד מומחין	והתניא: [בית שמאי] ◆ ■ ⚡	◇																				קא:
בב"ד ושלא בב"ד	בית הלל: ◆ ■ ⚡	◇																				קא:
אלו ואלו מודים שצריך שלשה	◆ ■ ■ ⚡	◇																				קא:
מכשירין בשנים	ר' יוסי בר' יהודה ור' אלעזר ברבי יוסי: ◆ ■ ■ ⚡	◇																				קא:
הלכה כאותו הזוג	ואמר רב יוסף בר מניומי אמר רב נחמן: ■ ⚡	◇																				קא:
התם חד סתמא, והכא תרי סתמי.	!																					קא:
התם נמי תרי סתמי נינהו	⚡																					קא:
מיאנה או שחלצה בפניו - ישאנה, מפני שהוא בב"ד	דתנן: ■ ⚡																					קא:
אלא, התם תרי סתמי, הכא תלתא סתמי.	!																					קא:
מכדי הא סתמא והא סתמא, מה לי חד סתם, מה לי תרי סתם, מה לי תלתא	⚡																					קא:
הואיל וסתם במקום מחלוקת	אלא אמר רב נחמן בר יצחק: !	◇																				קא:
סמיכת זקנים ועגלה ערופה - בשלשה, דברי ר' יוסי	דתנן: [רבי יוסי] ◆ ■ !	◇																				קא:
בחמשה	רבי יהודה: ◆ ■ !	◇																				קא:

<p>♦ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

יבמות-מצות חליצה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ							
החליצה והמיאונין - בשלשה																					◇	!	■	קא:				
ולא כפליג ר' יהודה, ש"מ הדר ביה ר' יהודה, ש"מ.																							◇	!	קא:			
צריכי דיני למיקבע דוכתא, דכתיב: (דברים כ"ה) ועלתה יבמתו השערה אל הזקנים.	רבא:																							◇	■	קא:		
רב פפא ורב הונא בריה דרב יהושע עבדי עובדא בחמשה.																								◇	○	קא:		
כמאן? כר' יהודה, והא הדר ביה																									;	קא:		
לפרסומי מילתא.																									◇	!	קא:	
רב אשי איקלע לבי רב כהנא																									○	קא:		
סליק מר לגבן למלויי בי חמשה.	אמר ליה: [רב כהנא]																								○	קא:		
הוה קאימנא קמיה דרב יהודה, ואמר לי: תא סק לזירזא דקני לאיצטרופי בי חמשה	רב כהנא: [רב יהודה]																								○	קא:		
למה לי חמשה?	אמרו לו:																								;	קא:		
כי היכי דליפרסם מילתא.	אמר להו: [רב יהודה]																								!	קא:		
רב שמואל בר יהודה הוה קאי קמיה דרב יהודה																									○	קא:		
סק תא לזירזא דקני לאצטרופי בי חמשה, לפרסומי מילתא	אמר ליה: [רב יהודה]																								○	◇	קא:	
בישראל - בב"ד ישראל ולא בב"ד של גרים	אמר ליה [רב שמואל], תנינא:																								○	■	◇	קא:
ואנא גר אנא.																									○	קא:		
כגון רב שמואל בר יהודה מפיקנא ממונא אפומיה.	רב יהודה:																								■	◇	קא:	
מפיקנא ס"ד? והא ע"פ שנים עדים אמר רחמנא																									;	קא:		
אלא מרענא שטרא אפומיה.																									■	◇	קא:	
גר דן את חבירו דבר תורה, שנאמר: (דברים י"ז) שום תשים עליך מלך אשר יבחר ה' אלהיך בו מקרב אחיך תשים עליך מלך, עליך הוא דבעינן מקרב אחיך, אבל גר דן את חבירו גר, ואם היתה אמו מישראל - דן אפי' ישראל ולענין חליצה - עד שיהא אביו ואמו מישראל, שנאמר: ונקרא שמו בישראל.	ואמר רבא:																								■	◇	קב.	
אם יבא אליהו ויאמר חולצין במנעל - שומעין לו אין חולצין בסנדל - אין שומעין לו, שכבר נהגו העם בסנדל	רבה אמר רב כהנא אמר רב:																								■	◇	קב.	
אם יבא אליהו ויאמר אין חולצין במנעל - שומעין לו, אין חולצין בסנדל - אין שומעין לו, שכבר נהגו העם בסנדל.	רב יוסף אמר רב כהנא אמר רב:																								■	◇	קב.	
מאי בינייהו?																									^	קב.		
איכא בינייהו מנעל לכתחלה.																									!	◇	קב.	
ולמ"ד אפי' לכתחלה																									;	קב.		
חליצה במנעל - חליצתה כשרה	והתנן:																								;	◇	קב.	
דיעבד אין, לכתחלה לא																									;	קב.		
ה"ה דאפילו לכתחלה, ואידי דבעי למיתני סיפא באנפיליא - חליצתה פסולה דאפילו דיעבד, תנא נמי רישא דיעבד.																									!	◇	קב.	
ומנעל לכתחלה - תנאי היא																									■	◇	קב.	
פעם אחת הלכתי לנציבין, מצאתי וקן אחד	דתניא, א"ר יוסי:																								○	■	◇	קב.

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

יבמות-מצות חליצה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אמרתי לו: כלום אתה בקי בר' יהודה בן בתירא?	[רבי יוסי]											◇
אמר לי: הן, ועל שולחני הוא תדיר												!
כלום ראית שחלץ ביבמה?	[רבי יוסי]											^
אמר לי: ראיתי שחלץ הרבה פעמים												!
במנעל או בסנדל?	[רבי יוסי]											^
אמר לי: וכי חולצין במנעל?												⚡
אמרתי לו: א"כ, מה ראה ר' מאיר לומר:	[רבי יוסי]											!
חליצה במנעל - חליצתה כשירה	[רבי מאיר]											! ■
חולצין במנעל לכתחלה.	רבי יעקב אומר משמו:											■ ■
ומאן דאמר לכתחלה לא, מאי טעמא?												^
אילימא משום דהוויא פנתא מעל וארקתא מעל דמעל, והתורה אמרה מעל - ולא מעל דמעל												!
אי הכי, אפילו דיעבד נמי לא												⚡
גזירה משום מנעל מרופט												!
אי נמי, משום חצי מנעל.												!
אי לאו דחמיתיה לחביבי דחלץ בסנדל דאית לה שינצין, אנא לא הואי חליצנא אלא בסנדלא דטייעא דמיהדק טפי, והאי דידן אע"ג דאית ביה חומרתא, קטרינן ביה מיתנא, כי היכי דתהוי חליצתה מעלייתא.	רב:											■
(סימן: התרת יבמה סנדל)												◇
התרת יבמה לשוק - בשמיטת רוב העקב.	רב יהודה אמר רב:											■ ◇
הותרו רצועות מנעל וסנדל, או ששטמ רוב הרגל - חליצתה פסולה	מיתיבי:											⚡ ◇
טעמא דשטמ הוא, הא שטמה היא - חליצתה כשרה, רוב הרגל אין, רוב העקב לא												⚡
לא, היינו רוב הרגל היינו רוב העקב, ואמאי קרו ליה רוב הרגל? דכולא חיילא דכרעא עליה דחיס.												!
מסייע ליה לר' ינאי												■ ◇
בין שהתיר הוא ושטמה היא, בין שהתירה היא ושטמ הוא - חליצתה פסולה, עד שתתיר היא ותשמיט היא.	דאמר ר' ינאי:											■ ■ ◇
קרעתהו, מהו? שרפתהו, מהו? גלויי כרעא בעינן והאיכא, או דלמא חליצה בעינן וליכא?	בעי ר' ינאי:											^ ◇
תיקו.												■
שני מנעלים זה על גב זה, מהו?	בעא מיניה רבי נחמיה מרבבה:											^ ◇
ה"ד?												^
אילימא דשלפתייה לעילאי וקאי תתאי												!
מעל אמר רחמנא - ולא מעל דמעל												⚡
לא צריכא, דקרעתיה לעילאי ושלפתייה לתתאי וקאי עילאי, מאי? חליצה בעינן והא איכא, או דלמא גלויי כרעא בעינן וליכא?												^ ◇
ומי איכא כי האי גוונא?												⚡

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p> <p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>	<p>■ מקרא-key:</p>
---	--------------------

יבמות-מצות חליצה	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
אינן, דחוייה רבנן לרב יהודה דנפק בחמשא זוזי מוקי לשוקא.												!	קב:
יבמה שהגדילה בין האחין - מותרת לינשא לאחד מן האחין, ואין חוששין שמא חלצה סנדל לאחד מהן.	רב יהודה אמר רב:											◊	קב:
טעמא דלא חזינן, הא חזינן חיישינן												⚡	קב:
בין שנתכוון הוא ולא נתכוונה היא, בין שנתכוונה היא ולא נתכוון הוא - חליצתה פסולה, עד שיתכוונו שניהם כאחד	והא תניא:											◊ ⚡	קב:
הכי קאמר: א"ג דחזינן, אין חוששין שמא כווננו.												!	קב:
טעמא דלא חזינן, הא חזינן חוששין, ודקא תנא בעי כוונה - הני מילי לאישתרויי לעלמא, אבל לאחין מיפסלא.	איכא דאמרי:											!	קב:
סנדל התפור בפשתן - אין חולצין בו, שנאמר: (יחזקאל ט"ז) ואנעלך תחש.	רב יהודה אמר רב:											◊	קב:
ואימא: תחש אין, מידי אחרינא לא												⚡	קב:
נעל, נעל - ריבה.												!	קב:
אי נעל נעל ריבה, אפי' כל מילי נמי												⚡	קב:
אם כן, תחש מאי אהני ליה.												!	קב:
הוא של עור ותריסותיו של שער, מהו?	בעא מיניה רבי אלעזר מרב:											^	קב:
מי לא קרינן ביה ואנעלך תחש?	אמר ליה: [רב]											!	קב:
אי הכי, כולו של שער נמי												⚡	קב:
ההוא קרקא מקרי.												!	קב:
ממאי דהאי וחלצה נעלו מעל רגלו מישלף הוא? דכתיב: (ויקרא י"ד) וחלצו את האבנים אשר בהן הנגע.	רב כהנא לשמואל:											◊	קב:
ואימא: זרוזי הוא, דכתיב: (במדבר ל"א) החלצו מאתכם אנשים לצבא												⚡	קב:
התם נמי שלופי מביתא לקרבא.												!	קב:
והכתיב: (איוב ל"ו) יחלץ עני בענין												⚡	קב:
בשכר עניו יחלצו מדינה של גיהנם.												!	קב:
אלא הא דכתיב: (תהלים ל"ד) חונה מלאך ה' סביב ליראיו ויחלצם												⚡	קב:
בשכר יראיו יחלצם מדינה של גיהנם.												!	קב:
אלא הא דכתיב: (ישעיהו נח) ועצמותיך יחליץ,												⚡	קב:
זו מעולה שבברכות	ואמר רבי אלעזר:											⚡	קב:
זרוזי גרמי?	ואמר רבא:											⚡	קב:
אין, משמע הכי ומשמע הכי, דהכא אי ס"ד זרוזי הוא, א"כ לכתוב רחמנא וחלצה נעלו ברגלו.												!	קב:
אי כתב רחמנא ברגלו, ה"א ברגלו אין, בשוקו לא, כתב רחמנא מעל רגלו, דאפילו בשוקו												⚡	קב:
א"כ, לכתוב רחמנא - במעל רגלו, מאי מעל רגלו? ש"מ מישלף הוא.												!	קב:
אמר ליה ההוא מינא לר"ג: עמא דחלץ ליה מריה מיניה, דכתיב: (הושע ה') בצאנמ ובבקרמ ילכו לבקש את ה' ולא ימצאו חלץ מהם												○	קב:
שוטה, מי כתיב חלץ להם? חלץ מהם כתיב, ואילו יבמה דחלצו לה אחין, מידי מששא אית ביה?	אמר ליה: [ר"ג]											○	קב:

<p>♦ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

יבמות-מצות חליצה	מאי דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
ובאנפיליא - חליצתה פסולה כו.														קב:
למימרא, דאנפיליא לאו מנעל הוא														קב:
אין התורם נכנס לא בפרגוד חפות ולא באנפיליא, ואין צריך לומר במנעל וסנדל, לפי שאין נכנסין במנעל וסנדל לעזרה	ותנן נמי:													קב:
אחד מנעל וסנדל ואנפיליא, לא יטייל בהן לא מבית לבית ולא ממטה למטה	ורמינהו:													קב:
דאית ביה כתיית, ומשום תענוג.	אביי:													קב:
ומשום תענוג בלא מנעל ביום הכפורים מי אסירי?	אמר ליה רבא:													קב:
והא רבה בר רב הונא כריך סודרא אכרעיה ונפיק														קב:
לא קשיא: כאן באנפיליא של עור, כאן באנפיליא של בגד.	אלא אמר רבא:													קב:
ה"נ מסתברא, דאי לא תימא הכי, קשיא יום הכפורים איום הכפורים														קב:
לא יטייל אדם בקורדקיסין בתוך ביתו, אבל מטייל הוא באנפילין בתוך ביתו	דתניא:													קב:
אלא לאו ש"מ: כאן באנפיליא של עור, כאן באנפיליא של בגד, ש"מ.														קב:
תניא כוותיה דרבא:														קב:
חליצה במנעל הנפרם שחופה את רוב הרגל, בסנדל הנפחת שמקבל את רוב הרגל, בסנדל של שעם ושל סיב, בקב הקיטע, במוק, בסמיכת הרגלים, באנפיליא של עור, והחולצת מן הגדול בין עומד בין יושב בין מוטה, והחולצת מן הסומא - חליצתה כשרה	[תניא]													קב:
אבל במנעל הנפרם שאין חופה את רוב הרגל, בסנדל הנפחת שאינו מקבל את רוב הרגל, ובסמיכת הידים, ובאנפיליא של בגד, וחולצת מן הקטן - חליצתה פסולה.														קב:
קב הקיטע - מני?														קב:
רבי מאיר היא														קב:
הקיטע יוצא בקב שלו, דברי רבי מאיר	דתנן: [רבי מאיר]													קב:
אוסר	רבי יוסי:													קב:
באנפיליא של בגד														קב:
אתאן לרבנן														קב:
מדסיפא רבנן, רישא נמי רבנן, ורישא במחופה עור.	אביי:													קב:
אבל אין מחופה עור מאי? פסול, אי הכי, אדתני סיפא באנפיליא של בגד, ליפלוג בדידה: בד"א - במחופה עור, אבל אין מחופה עור - פסול	אמר ליה רבא:													קב:
מדרישא רבי מאיר, סיפא נמי רבי מאיר, האי מגין והאי לא מגין.	אלא אמר רבא:													קב:
האי מאן דחליץ, צריך למדחסיה לכרעיה.	אמימר:													קב:
בין עומד בין יושב בין מוטה	רב אשי לאמימר, והתניא:													קב:
אימא: ולעולם דדחיס לכרעיה.														קב:
האי מאן דמסגי על ליחתא דכרעיה - לא חליץ.	ואמר אמימר:													קב:
סמוכות הרגלים	רב אשי לאמימר, והתניא:													קב:
לאו דחליץ בה איהו														קב:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- key-מקרא-:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
---	---

Talmud Navigator

יבמות-מצות חליצה	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ			
לא, דיהיב ליה לאחר וחליץ.																									קג.
למאי דקאמר אמימר, לאו בר אובא חליץ ולאו בר קיפוף חליץ.		רב אשי:																							קג.
מן הארכובה ולמטה כו'.																									קג.
רגלים - פרט לבעלי קבין		ורמינהי:																							קג.
שאני הכא, דכתיב: (דברים כ"ה) מעל רגלו.																									קג.
אי הכי, למעלה מן הארכובה נמי																									קג.
מעל - ולא מעל דמעל.																									קג.
שמע מינה, האי אסתוריא עד ארעא נחית, דאי סלקא דעתך מיפסק פסיק, הוה ליה איהו מעל ושוקא מעל דמעל		רב פפא:																							קג.
אפילו תימא מיפסק פסיק, כל דבהדי כרעא ככרעא דמי.		רב אשי:																							קג.
מן הארכובה ולמעלה.																									קג.
(דברים כ"ח) ובשליחה היוצאת מבין רגליה		מתיב רב כהנא:																							קג.
בשעה שכורעת לילד, נועצת עקביה בירכותיה ויולדת.		אביי:																							קג.
(שמואל ב' י"ט) לא עשה רגליו ולא עשה שפמן		ת"ש:																							קג.
לישנא מעליא.																									קג.
(שמואל א' כ"ד) ויבא שאול להסך את רגליו		תא שמע:																							קג.
לישנא מעליא.																									קג.
(שופטים ג') אך מסיך הוא רגליו בחדר המקירה		תא שמע:																							קג.
לישנא מעליא.																									קג.
בין רגליה כו'																									קג.
לישנא מעליא.																									קג.
שבע בעילות בעל אותו רשע באותו היום, שנאמר: (שופטים ה') בין רגליה כרע נפל שכב בין רגליה כרע נפל באשר כרע שם נפל שדוד.		רבי יוחנן:																							קג.
והא קא מתהניא מעבירה																									קג.
כל טובתן של רשעים רעה היא אצל צדיקים, שנא': (בראשית ל"א) השמר לך פן תדבר עם יעקב מטוב עד רע, בשלמא רע לחיי, אלא טוב אמאי לא? אלא ש"מ: טובתן של רשעים רעה היא אצל צדיקים.		רבי יוחנן משום ר"ש בן יוחי:																							קג.
בשלמא התם - דלמא מדכר ליה שמא דעבודת כוכבים, אלא הכא מאי רעה איכא?																									קג:
דקא שדי בה זוהמא																									קג:
בשעה שבא נחש על חוה הטיל בה זוהמא, ישראל שעמדו על הר סיני - פסקה זוהמתן, עובדי כוכבים שלא עמדו בהר סיני - לא פסקה זוהמתן.		דא"ר יוחנן:																							קג:
חליצה במנעל שאינו שלו וכו'.																									קג:
נעלו - אין לי אלא נעלו, נעל של כל אדם מנין? ת"ל: נעל, נעל מכל מקום. א"כ, מה ת"ל נעלו? נעלו הראוי לו, פרט לגדול שאין יכול להלוך בו, ופרט לקטן שאינו חופה רוב רגלו, ופרט לסנדל המסוליים שאין לו עקב.		תנו רבנן:																							קג:
אביי הוה קאי קמיה דרב יוסף, אתאי יבמה לחלוץ																									קג:

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ‡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
--	--

יבמות-מצות חליצה	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ						
הב ליה סנדלך	אמר ליה: [רב יוסף]						○	קג:
יהיב ליה סנדלא דשמאלא.	[אביי]						○	קג:
אימר דאמור רבנן - דיעבד, לכתחלה מי אמר?	אמר ליה: [רב יוסף]						‡	קג:
אי הכי, סנדל שאין שלו נמי, אימר דאמור רבנן - דיעבד, לכתחלה מי אמר?	א"ל: [אביי]						‡	קג:
הכי קאמינא לך: הב ליה ואקני ליה.	אמר ליה: [רב יוסף]						! ◊	קג:
סנדל של עץ.							■	קג: <
מאן תנא?							^	קג:
ר"מ היא	שמואל:						! ◊	קג:
הקיטע יוצא בקב שלו, דברי ר"מ	דתנן: [רבי מאיר]						! ◊	קג:
אוסר.	רבי יוסי:						! ◊	קג:
במחופה עור ודברי הכל.	אבוה דשמואל:						! ◊	קג:
סנדל המוסגר לא תחלוץ בו, ואם חלצה - חליצתה כשרה, סנדל המוחלט לא תחלוץ בו, ואם חלצה - חליצתה פסולה	רב פפי משמיה דרבא:						! ◊	קג:
אחד סנדל המוסגר ואחד סנדל המוחלט - לא תחלוץ בו, ואם חלצה - חליצתה כשרה.	רב פפא משמיה דרבא:						! ◊	קג:
בית המוסגר מטמא מתוכו, מוחלט - מתוכו ומאחוריו, וזה וזה מטמאין בביאה	מיתבי:						‡ ◊	קג:
ואי ס"ד כדמכתת דמי, והא בעינן (ויקרא י"ד) והבא אל הבית וליכא							‡	קג:
שאני התם, דאמר קרא: (ויקרא י"ד) ונתץ את הבית, אפילו בשעת נתיצה קרוי בית.							! ◊	קג:
מטלית שיש בו שלש על שלש, אף על פי שאין בו כזית, כיון שנכנס רובה לבית טהור - טמאתהו	ת"ש:						‡ ◊	קג:
מאי לאו מוחלטת							‡	קג:
לא, מוסגרת.							!	קג:
אי הכי, אימא סיפא:							‡	קג:
היו בה כמה זיתים, כיון שנכנס ממנה כזית לבית טהור - טמאתהו	[סיפא]						‡	קג:
אי אמרת בשלמא מוחלטת, היינו דאיתקש למת, אלא אי אמרת מוסגרת, אמאי איתקש למת?							‡	קג:
שאני התם, דאמר קרא: (ויקרא י"ג) ושרף את הבגד, אפילו בשעת שריפה קרוי בגד.							! ◊	קג:
וליגמר מיניה							‡	קג:
איסור מטומאה לא גמרינן.							! ◊	קג:
הלכתא: אחד סנדל המוסגר, ואחד סנדל שמוחלט, ואחד סנדל של עבודת כוכבים - לא תחלוץ, ואם חלצה - חליצתה כשרה	רבא:						! ◊	קג:
של תקרובת עבודת כוכבים, ושל עיר הנדחת, ושל זקן העשוי לכבודו - לא תחלוץ, ואם חלצה - חליצתה פסולה.							! ◊	קג:
מאי שנא זקן העשוי לכבודו? דלאו להילוכא עביד, דבי דינא נמי לאו להילוכא עביד	רבינא לרב אשי:						‡ ◊	קד:
אילו מסגי ביה שלוחא דבי דינא, מי קפיד עליה דיינא?	א"ל: [רב אשי]						! ◊	קד: